

REVISTA ORĂȘTEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu să inapoiăză. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

MECENAS

Sub titlul acesta publică »E.« din Cluj un articol, în care discreditează stirea purtată de presă prin lumea întreagă, că dl Sava Șomănescu ar fi marele Mecenas al tinérului Bolcaș. »E.« are cunoștința dela corespondentul din București, că nu Șomănescu e dăruitorul celor 300 franci lunar pentru Bolcaș, ci Nicu Filipescu, conducătorul partidului conservator, care are de cuget să exploateze casul mai târziu spre scopuri politice.

Nu merită amintire articolul »E.«-lui ca atare, pentru că nu conține nici un adevăr, însă-i fac reflexiunea, ca să știe, că noi cu aceeași atenționare le urmărim și starea subiectivă, ca și acțiunile lor patriotică.

Fiecare tușă e gendarm pentru cel cu conștiința neliniștită; fiecare faptă românească e atentat politic în ochii Ungurilor, a căror conștiință neagră vede începul răsbunărilor și în marinimoșitatea fraților nostri de dincolo. Vinovatul vede cu ochii sufletești în tot omul un detectiv, dar nu vede judecata dreaptă, care la tot pasul îl urmărește; așa văd și Maghiarii în fapta lui Șomănescu o apucătură politică și nu văd că e de prisos această apucătură, pentru că să fie răsbunate prigonirile universitarilor oradani. Nu vreau să știe, că nelegiuri mărșave și barbarii comise în viața politică astăzi răsunet la toate națiunile cu simț de drept și să răsbună de sine.

Nu știu ei, că cu lovitura lui Bolcaș nu lă lovit numai pe el singur, ci a lovit earăși în inima întregului popor român? Nu, pentru că au orbul găinii, eară politicianul cu vederi largi, care să cunoască în nexul causal toate consecințele grave le lipsește.

Nu văd ei în orbia lor, că ei își ne căstigă nouă simpatia străinilor prin antipatia lor?

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt să se trimit la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Pentru ce nu au aflat cuvânt în contra foilor străine, cari uitându-se de deosebită și nepreocupate la măsurile justiției maghiare, a zis, că sentința ministrului de culte în contra lui Bolcaș »poartă sigilul corupțiunilor și illegalităților din Ungaria?«

Pentru ce nu i-au îndrumat pe străini la școală să cunoască, pe baza căruia Bolcaș a fost eliminat pentru sapte românești comise în Turino? Cum de nu s'au provocat la lege, pentru că o sentință cu putere de drept nu să poată aduce decât în sensul legii?

N'au făcut-o, pentru că nu există în Ungaria lege, care să pedepsească pe cineva pentru că să poartă românește, sau sărbătrește, sau nemănuște în străinătate; fără există șovinismul, cîntesa ba-zaconiilor, din care isvoresc sentințele pentru nemaghiari; există un currenț infiltrat de ură și mânie, care-i face să mănușeze cu două măsuri, și care i-a dat dreptul sau nedreptul ministrului Wlassics să eliminate mai bine pe nevinovatul Bolcaș, decât să dicteze pedeapsă binemeritată colegilor lui maghiari, care l'au pălmuit și maltratat.

La usul acesta ne provocăm noi, pentru că să știe străinii, că pe ce basă s'au adus sentința amintită.

Bună basă de drept, pentru că în politica maghiară scopul sfîrșește mijloacele, eară la politica lor să potrivesc per eminentiam cuvintele lui Machiavelli: »in der Politik ist keine Moral«, »in politica nu e morală«. E imoralitatea cea mai mare, când cineva comite fapte ilegale cu scop de a și eterniza numele în istoria luptătorilor pentru ideea de stat maghiar, basat pe convingerea, că consecințele nu va avea să le poarte el, ci urmașii sei, și nu abstă dela aceste nici chiar când oameni cu experiență mai vastă, cu vederi mai largi îl asigură, că urmașii lui vor îmbrânci sub greutatea consecințelor acestor fapte.

Aceasta e opinia publică despre politica maghiară, și aceasta nu o pot schimba, cum voesc să sucescă adevărul despre fapta marinimoasă a lui Șomănescu.

In fine să o știe și aceea dumnealor, că atât pentru Bolcaș, cât și pentru noi, frații lui, rămâne indiferent, care e numele părintelui Mecenas, însă adevăr necontestabil este, că cel expulsat din Ungaria vitregă și-a aflat măngăiere la România, mama dulce, și rana, care au voit să o tăie în reputația tinerimii române, să ațină rană în reputația Ungariei.

Toate acțiunile își au reacțiunile.

Excellența Sa nouă Metropolit Ioan Mețianu a fost primit Luni în săptămâna aceasta în audiență de către M. S. Monarchul, depunând totodată și jurămîntul de fidelitate. La depunerea jurămîntului a fost de față și ministrul Wlassics.

Bánffy decorat. Textul prea inaltul act, prin care M. S. Monarchul a primit demisia baronului Bánffy, este următorul:

»Iubite baron Bánffy! Când după cererea D-Tale te absolvi delă demnitatea de prim-ministru și primesc demisia cabinetului maghiar, pentru serviciile D-Tale zeloase și eminente prestate cu o rară abnegație și în imprejurări atât de grele cu intenționi patriotice curate, îți exprim gratitudinea Mea și drept semn al neschimbării Mele grații îți confer gratuit marea cruce a ordinului Meu Sf. Stefan.

Dat în Viena, 26 Febr. 1899.

FRANCIS IOSIF I.

Părintele Lucaciu la Roma. Știm cu toții, că în urma unui ordin al guvernului autoritatile ung. administrative, au luat părintelui Lucaciu tot ce au aflat în casă, pentru că să se plătească în chipul acesta cheltuielile ce s'au făcut cu întreținerea gendarilor în Șișești.

musica militară din Sibiu, care a executat două piese.

După acestea, cu pași maiestosi și cu o siguritate, care i-se vedea de pe față, s'au urcat pe scenă d-șoara Agata Bârsescu. Intreg publicul de față nu auzia și nu vedea alta, decât pe dinsa, și în liniștea mormântală ce domnia în sală, ea a început a recita câteva proiecte literare. Aplausele nu mai aveau sfîrșit.

După aceasta a cântat la pian trei piese d-na Elena Allina, dovedind publicului ascultător perfecțiunea sa în această artă.

A urmat apoi d-șoara Bertha Binder, executând cu vocea-i de soprano două cântece, acompaniată fiind la pian de d-șoara Eugenia Simonescu.

Răsplata asemenea le-au fost desele aplause. După acestea din nou s'au urcat pe scenă d-șoara Agata Bârsescu, recitând alte poezii între care și una românească.

Să earăși corul lui Dima, executând 3 compozitii proprii: »Scumpă dragă copilăjă«, »Așa am fost ursită« și »Nu-i dreptate nu-i«, cari au frapat întreg auditorul.

Pe urmă și mai urcat încă odată scenă d-șoara Bârsescu, recitând mai multe poezii.

Musica militară, a mai executat o piesă, cu ceea-ce s'au încheiat programul serării.

Toți cei de față s'au depărtat pe de-o

A băut vîntul
De când e pămîntul
și va bate vîntul
Cât va fi pămîntul.

(*) De când ni-a fost dat de soarte, că să avem de stăpânitori peste această țară pe compatriotii nostri maghiari, ei totdeauna au căutat, ca să nimicească celelalte naționalități, și îndeosebi pe noi Români.

Aceasta mai ales dela 1867 încoace, de când au puterea absolută în mâinile lor.

Schimbatu-s'au guverne peste guverne, dar nici unul nu s'au aflat între ele, care să se gândească și la drepturile ce ne compet nouă, ci fiecare a purces pe calea antecessorului său, pentru realizarea unui stat unitar maghiar, în care să nu se mai audă altă limbă, decât cea maghiară.

Si cel mai șovinist guvern dintre toate cîte până de prezent s'au peronat, cu drept cuvînt putem zice, că a fost guvernul lui Bánffy. Brutalitatele ce s'au săvîrtit în decurs de patru ani, de când a fost ridicat în fruntea țării, ne sunt tuturor cunoscute.

Acum s'au dus și-a luat altul locul, dela care tocmai și unele foi de-ale noastre așteaptă vre-o întoarcere mai spre bine a lucrurilor.

Dar precum a băut vîntul de când e pămîntul, și va bate vîntul cât va fi pămîntul, tot astfel și nouă guvern va merge pe calea croită de antecessorii sei, cu toate promisiunile

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

Cugetare.

Din vîrf înalt de stâncă
Privesc rîpa adâncă,
Prăpastea fără fund;
Să sus, bolta senină
Cu foc și cu lumină
Din soarele rotund.

Jos moarte, și sus, viață!
Sus, vecinica speranță,
Zimbind cătră pămînt;
Jos, chin, nici o scăpare,
Durere, desperare,
Adio și mormînt.

Din vîrf înalt de stâncă,
Privesc rîpa adâncă,
Si stau și mă gândesc.
Cu jalea în gândire
Cu lacrimi în privire,
La scrisul omenesc.

La moarte și la viață
Ce s'află față 'n față,
Si omul la mijloc,
Un lut care trăește,
Până moartea 'l întâlneste
Să-i stinge-al vieții foc!

Carol Scrob.

Serata musicală-declamatorică.

Sibiu, 25 Febr. 1899.

Vineri în 24 Februarie n. a. c., s'au aranjat în sala dela »Gesellschaftshaus« din Sibiu, din partea societății sibiene, o serată musicală-declamatorică.

A desrcie succesul acestei serate, este pentru mine ca și-când măștă pune să descriu lucruri, pe cari nici-odată nu le-am vîzut și nici că am auzit de ele.

Căci e destul ca să știm, că la această serată a debutat renumita noastră tragediană, d-șoara Agata Bârsescu și corul lui George Dima.

Când e vorba ca să dai o dare de seamă despre prestația acestora, atunci mai mult ca ori-când te simți atât de mic, încât îți este peste putință a-ți exprima adevărata sentimente de cari ai fost cuprins, ascultând pe acești artiști neîntrecuți.

Spatioasa sală dela »Gesellschaftshaus« era înțesută de lume, care cu nerăbdare aştepta să vadă urcarea pe bină a mult iubitiei noastre tragediane d-șoara Agata Bârsescu, precum și a neîntrecutului cor a lui G. Dima.

Fericirea de a-i asculta, se putea cîntă de pe fețele tuturor celor de față.

Incepul serării a fost făcut de cătră

parte fericiți că au putut asculta pe renumita tragediană, pe de altă parte, cu părere de rău, că așa de scurtă li-a fost dată această fericire.

M'am depărtat și eu dela acea seră, ducând în sufleul meu cele mai frumoase suveniri și măndru fiind, că am avut fericirea a cunoaște în persoană pe distinsa noastră artistă, despre care atâtea laude am cîntat în toate foile, nu numai române, dar și străine.

De cerul, ca astfel de steluțe să mai răsără încă pentru noi Români.

Vero.

Două iubiri.

— Si după cîtă vreme vei reveni?
Tinérul locotenent ridică capul, pe urmă cu tristeță și amărciunea care-i încă vocea, zise:

— Peste trei sau patru ani... poate și mai mult... dacă mai viul. Căci o știu că acolo frigurile ucid pe Europeni ca pe niște muște.

In salon, toți ascultați mișcă.

— Dar' pentru cei ai cerut această periculoasă onoare, locotenente, să pleci așa de departe?

Un surfs trist apără pe buzele oficerului.

— Pentru că, zise el, înaintea mea e repede: pentru că dacă cineva nu și perde viața căstigă foarte iute galioanele și crucea.

— Te expui, joci un joc mare!

— Ei, și! Ce am de perdut?... Viețea?

Aici ori acolo va trebui într'o zi s'o perdi!

ce le-a făcut înainte de a se vedea în fotoliul fostului prim-ministrului Bánffy.

Aceasta reiese din desfășurarea programului său, pe care a făcut-o în camera deputaților și a magnaților Mercuri în săptămâna aceasta.

A promis că va executa legile fără considerare la naționalitate și confesiune. A declarat însă și aceea, că se va strădui, ca să realizeze statul unitar maghiar.

Acestea sunt două lucruri, cari nici decum nu se pot pune unul alătura de celalalt.

A face ceva și pentru naționalitate, și totodată a te nisui ca să faci un stat unitar maghiar, este un lucru imposibil.

De aceea noi suntem de părere, că mai curând se va apuca de cel din urmă, ear' cel dintâi tot acolo va rămâne și pe viitor, unde de present se află.

Și este de însemnat, că pe lângă nouă guvern s'a grupat acum bărbați din toate partidele, sigur pentru că cu atât mai ușor să ajungă la ținta lor dorită.

De unde până de present erau împărțiti ca fânia orbului, acum sunt strinși uniți.

In față acestor lucruri, ni-se pune întrebarea, că unde vom ajunge, dacă noi și pe viitor ne vom istovi forțele prin certe interne și condamnându-ne unii pe alții?

Căci de va mai dăinu această neîntelgere între noi, cu atât mai ușor vor profita dușmanii nostri din aceasta, cu cât ei au început să se grupeze unii pe lângă alții.

Si credem că nu este greu ca să ne strîngem earashi rîndurile, cu atât mai ușor, cu cât noi toți luptăm, cel puțin aşa se zice, pentru intruparea unuia și acelaiași program.

Să luăm deci pildă dela dușmanii nostri, și cu toții să întrăm earashi sub un singur standard, și să nu așteptăm ca nouă guvern să se îndure spre noi, căci aceasta tot nu o va face, ci noi înșine să aflăm calea, pe care mână în mână mergend, acum mai mult ca ori-când să ne adunăm toate forțele de care disponem, și la un semn dat să ne manifestăm conștiința de sine și să dovedim lumii, că suntem un popor, care ne putem conduce singuri și deci dorim o dezvoltare liberă pe toate terenele.

Pe lucru deci, barem în ora a unsprezecea, ca să nu fim siliți și ne gândim mereu la aceea, că stand și pe mai departe cu mâinile în sin, unde vom ajunge?

Sosirea studentului Bolcas în București.

Mărți seara la orele 9 și 10 m. a sosit în capitală cu trenul din Predeal studentul Lucian Bolcas din Oradea-mare. D-sa era însoțit de d-ni Mușescu și Solomonescu, membri în comitetul național studențesc.

La gară a fost întâmpinat de dl Demetrescu-Brăila, președintele comitetului național

studențesc, Septimiu Murășanu, reprezentanții studenților macedoneni și albanezi, precum și un mare număr de studenți români, în total vre-o sută la număr, cari au urat bunăvenire d-lui Bolcas.

In capitală nu se știa până aseară la 8 ore despre aceasta, când comitetul național a primit o telegramă dela dl Mușescu de următorul cuprins: »Astă seara sosește marfa, pregătită banii.«

Intrarea trenului în gară a fost primită cu urale unanime.

Dl Demetrescu-Brăila și Murășanu au rostit căte o mică cuvântare de bun sosit, la care a răspuns dl Bolcas foarte emoționat.

De aci s'a format un cortegiu de vreo 15 trăsuri și cu toții s'a dus la berăria »Carul cu bere«, unde s'a luat masa.

Au toastat dnii Demetrescu-Brăila, Lucian Bolcas, Mușescu și Murășan.

După-ce s'a terminat masa, dl Bolcas a fost condus la otel Metropol, camera 53, unde se află găzduit.

Azi dimineață am vizitat pe studentul transilvănean la otel Metropol.

Dl Bolcas este în vîrstă de 25 ani, de statură potrivită. Are înșățirea simpatică, poartă barbele mici și părul tuns mărunt. E foarte amabil.

Desi părea cam obosit, totuși l-am rugat să ne spue căteva din peripețiile drumului pe care l-a făcut prin munți, până la Azuga,

Se știe că dl Bolcas voind să vie în țară, Ungurii au refuzat să-i libereze un pasaport. Atunci, împreună cu studenții români cari se duseseră la Oradea-mare, a recurs la o strategie: să treacă munții pe jos.

Astfel Luni a fost condus de Mușescu până la Rășnov în trăsătură închisă și de acolo Bolcas, însoțit de 7 țărani români, a plecat pe la orele 11 noaptea pe jos, străbătând munții. Drumul era foarte greu. Drumeții intrau în zăpadă până la genunchi și abia înaintau cu mare anevoie.

— »Cădeam când pe spate, când pe coastă, trîndu-ne pe povîrnișul munților«, ni-a zis studentul român rîzînd.

Obosiți de greutatea drumului, s'a oprit în puterea nopții într-o pădure și au făcut foc ca să se încălzească puțin și să-și torquează zapada care înghețase în încălțăminte.

Pe la orele 11 și jum. ziua, adeca după un drum de peste 12 ore, dl Bolcas a sosit în Azuga.

Era sfidat de oboselă. S'a prezentat dlu Igrișanu, președintele Ligii Predeal, care l-a invitat imediat la d-sa acasă unde a luat apoi masa.

Ghetele d-lui Bolcas erau sfâșiate din cauza drumului, aşa că a trebuit să-și cumpere altele.

La Azuga a stat până la orele 5 seara, când a sosit trenul din Predeal, cu cei doi studenți români cari l-au luat și adus în București.

Seara la orele 8 a fost o întunire a studenților-la »Asociație«.

După-ce s'a rostit căteva discursuri, au plecat cu toții într-o pacnică manifestație până la locuința d-lui Sava Șomănescu.

„Drapelul“.

Timp de trei ani ea suferi. Iubirea ei gata să incolțească de multă vreme, fu ca o floare de întristare, udată cu lacrămi arzătoare. O singură dată simți bucurie, atunci când d-na Debans, venind în vizită la mama sa, zise în treacăt:

— Apropos, Madeleno, știi, tinérul oficer pe care l-am văzut acum un an la noi, a scris bărbatului meu.

A fost înaintat căpitan în urma unui act eroic, până acum nu a fost bolnav de trăgurile galbene.

Madelenă nu răspunse nimic, însă înimă ei bătea cu putere.

Pe urmă zilele trecu triste, dureroase, într-o dimineață, o scrisoare o chemă la d-na Debans. Paralitică și dete voie să se ducă. Fata sosi pe la orele două. Când intră în salon și voi să intreb, văzu pe Jacques Faverry în picioare, inclinându-se cu respect în față ei.

D-na Debans zise veselă: dragă copilă, pretenul nostru Jacques, care a venit din Tomkin pentru căteva luni, mi-a mărturisit dorința pe care o are, să te vadă. Neputând să se prezinte la tine, te-am chemat; mă iertă! Adresându-se apoi către Jacques, zise:

Te las cu Madelenă până ce mi voiu schimba toaleta. Si ușoară dispără.

D-soară, murmură Jacques, apropiindu-se și luând mână fetei, ale cărui picioare se înmuiau, iartă-mi și mie îndrăsneala.

Dar de trei ani de când ne-am văzut pentru ultima-oară aici, cred că nu suntem

Roadele căsătoriei civile.

Stricarea moravurilor.
E perirea statelor.

Despre adevărul cuprins în aceste cuvinte, s'a putut convinge ori-cine, cine a urmărit și urmărește cele-ce se petrec în țeara noastră, de când a intrat în vigoare legea despre căsătoria civilă.

De unde până aci, fiecare părechie, care intră în viață conjugală, primă binecuvântarea biserică și indemn pentru întărirea în credință despre un atotputernic, astăzi, abia în decurs de patru ani, în urma legilor pagane, de a nu mai fi nime silit a merge și înaintea altarului, pentru a depune jurămînt în numele lui D-zeu despre credință reciprocă, întrată înălțată oamenii de biserică, încât numărul acelora crește din an în an.

Mai virtos se poate vedea aceasta la protestanți.

Acestia nu numai că nu-și sevîrscă înaintea altarului acul cununiei, dar chiar și copiii și-i botează înaintea matriculanților civili, fără a se mai cugeta la datorințele ce le au față de biserică, care este cel mai tare zid al creștinătății.

Din o statistică a foii »Protestans Egyházi és Iskolai lap« reiese, că în anul 1895, în scurtul timp din 1 Octombrie până în 1 Ianuarie, protestanții au avut 60 de înși, cari s'a mulțumit cu căsătoria ce au legat-o în fața matriculanților, fără a-și mai face datoria și față de biserică. În 1896 au fost 358, în 1897 351, iar în 1898 410 înși, cari au purces astfel. În decurs de 3 ani și 3 luni 1179 de înși.

Ear' reformații au perdit în acești 4 ani, 1557 de înși.

In 1897 1520 copii evangeliici și 2725 reformați, nu au fost botezăți la biserică, iar' 1769 de căsătorii evanghelice și 586 reformate au fost încheiate numai de către matriculanții civili.

Si aceasta este o foarte mare perdere a bisericii reformate și evanghelice.

Dacă până acum s'a înstrînat atât de mult de biserică și de moravurile strămoșești, ce se va alege de aceste confesiuni nu mai mult decât peste vre-o zece sau douăzeci de ani. Căci porinții odată pe această cale, ruina între popor se va extinde tot mai mult, până când în cele din urmă, toate puțini vor fi aceia, cari să-și facă datoria și față de biserică, și aceasta odată ajunsă, va fi văi și amar de întreg poporul lor.

Si se poate ca aceste fapte pagane să se sevîrscă și din partea celorlalte națiuni din această țeară, ear' în măsură mare, căci răul mai curând prinde rădăcini decât binele, și atunci se va putea dovedi, că zeu tot adevărul se cuprinde în cuvintele: »Stricarea moravurilor, e perirea statelor.«

Căci o țeară, în care popoarele nu mai tin la moravurile lor, și credinței strămoșești, ci se lasă desfrânașilor, este întocmai ca o turmă fără păstor.

Să sperăm însă, că nu vom putea zice aceasta și despre poporul nostru, care mai mult ca ori-care altul ține la religia și moravurile sale moștenite din moș-ștrămoș, ci întocmai cum până acum, s'a lipit cu trup cu suflet de sf. biserică, care este cel mai tare zid al existenței sale, astfel va purcede și în viitor.

Dee D-zeu, ca așa să fie!

Munca.

Ce este oare munca?

Munca este ca o doctorie. Dela plugul cel greu, pe care țearul îl apăsa în brasde, până la cugetarea, ce se desvoală în creierul poetului, munca este care aduce sănătate, moște și fericire.

Nu poate fi om răutăios acela, care muncește. A muncă pentru placere sau pentru trebuință, pentru glorie sau pentru bani; a muncă cu mâinile sau cu mintea, sunt lucruri, cari încă trag în cumpănă, dar vorba e, că toți muncesc.

Sunt oameni cari zic că ei nu au nimic de făcut, deoarece nu le lipsesc nimic.

Si aceasta este lucru constatat. Dar' oricât de îmbuimat să fie cineva, munca i-se impune ca o datorie dintre cele mai sfinte. Dacă pentru sine omul nu e silit ca să muncească, i-se impune datoria, ca întrucăt se poate să muncească pentru deaproapele seu, sau mai bine zis pentru binele comun. Aceasta cu atât mai virtos, cu cât chiar și animalele nu sunt dispensate de muncă, ci din contră pe ele cade povara cea mai grea.

A nu muncă este un păcat mai ales pentru tineri. Căci putem zice, că deodată cu intrarea în viață a unei ființe, munca i-se impune, fie aceea pe ori ce teren.

Munca celu-ce numai din placere o să-vîrsește, este tocmai așa, ca și semența care se aruncă în vînt.

Munca cea mai dreaptă și mai adevărată este aceea, care o face omul pentru existență, numai că cu această muncă nu ne putem mulțumi dela ori-cine. Si nu mai ales dela aceia, cari pe lângă puțină muncă și-au asigurat existența. Dela astfel de oameni se recere, ba se chiar impune, ca să caute un teren, pe care muncind, să aducă bine și pentru deaproapele seu, care cu toate că muncește din greu, totuși abia își poate trăi viața de pe o zi pe alta.

Unde am fi ajuns oare noi Români, dacă moșii și strămoșii nostri, nu ar fi muncit decât pentru a-și susține viață și nu s-ar fi străduit ca pe lângă aceea să muncească și întracolo, ca să lasă pe seama noastră neștiință religia și iubirea de neam, fără de care, ori-cât am muncit, dar nu am putea exista.

Cu toate acestea, când privim în jurul nostru, cu durere trebuie să constatăm, că foarte puțini sunt aceia, cari cu trup și suflet să luptă pentru susținerea acestora.

Dacă toți aceia, cărora le place a se lăuda că luptă pentru binele poporului, întrădevăr ar muncii cu trup și suflet pentru aceasta,

Căpitanul Faverry plecă ear'. Timp de doi ani el trăi în căldurile toride din Sudan. El reveni ear'. El revăzu pe Madelenă într-o seară, și vorbă și amendoi căpătară consolațiunea în încredințarea, că sufletele lor nu se vor schimba. Veni apoi expediția din Madagascar, plecare soldaților și a oficerilor, luptă teribilă contra țărăi, a frigurilor omorfoare. Jacques din căpitan fu înaintat major și apoi colonel.

Mustață lui se făcuse mare de tot și pelea lui arsa de soare arăta că fusese prin țările tropicale. Aerul lui însă, și rămăsese bun și loial. Căci despre Madelenă într-o dimineață când se uita în oglindă, luă un fir argintiu, primul păr albit, dar înima ei bătea tot astfel, credincioasă celor două iubiri ale sale.

Intr-o seară de toamnă, tristă și dulce, o depeșe scurtă aducea colonelului vestea despre moartea d-nei Gurny, asigurarea unei fericiri apropiate, fericire care năștea chiar din acest doliu, fericire așteptată cu eroism și credință timp de lungi și lungi ani.

Lasă-i ochii...

Lasă-i ochii ca să plângă, melancolică copilă, Eară perlele picate și-le cumpăre eu de milă; Chiar de-ar fi venin în ele, le-aș bea cu mulțumire. Veninoșii ochi albastri sunt supraimea fericire.

(„Ovidiu“).

Nuști Tulliu,

sigur că astăzi ne-am aflat într-o stare cu mult mai îmbucurotoare, decât aceea în care aie-vea noastră.

Căci să zicem că nu avem oameni pentru aceasta, nu se poate. Ori încotro ne aruncăm privirile, dăm peste persoane, cari dacă s-ar pune în mișcare, am putea zice fără nici o exagerare, că în scurt timp munca lor ar avea roadele dorite de noi de tot.

Să sperăm însă, că dacă până de prezent aceasta nu s-a întâmplat, cel puțin pe viitor își va aduce fiecare aminte, că este născut pentru a munci, nu numai pentru binele propriu, ci pentru binele comun, pentru binele poporului.

Muncind odată pe acest teren, pe lângă mulțumirea sufletească ce și-o căstigă originea dintre noi prin aceasta, se va revărsa asupra noastră și darul lui D-zeu și binecuvântarea urmașilor nostri.

Să sperăm deci că aşa va fi.

TREBURI ORAȘENEȘTI

La 27 Februarie d. a. la 3 ore a fiut comitetul permanent și la 28 Februarie a. c. reprezentanța orașenească ședință sa lunată ordinară, cu un program de 20 obiecte.

Inainte de a să proceda la rezolvarea obiectelor puse la ordinea zilei, primarul a răspuns la două interpelații făcute în ședința trecută din partea membrului de comunitate Prunk.

Anume că institutile de credit »Vorschussverein« și »Ardeleana« au fost excluse dela dreptul de a căpăta lemne din pădurea orașenească pe baza hotărîrii comisiunii șinărcinată cu împărtirea competențelor de lemne, pe motiv că deși sunt proprietare de casă, nu au suportat incuarțarea militiei. Răspunsul primarului s-a luat la cunoștință cu 14 contra 11 voturi. Motivul în sine este neîntemeiat și va da ansă la tot casul, ca afacerea aceasta nejustă să-și afle sanarea potrivită.

Cu privire la a două interpelație primarul promite să compune un statut referitor la ordinea de cărăuș.

A urmat interpelarea membrului Dr. A. Muntean cu privire la starea rea a podului din strada Beriu într-o postă erarială și Cristea.

Primarul promite a face pasii de lipsă la vicecomitete, fiind acela obiect comitatens, pentru construirea lui în mod corăspunzător.

Membrul de comunitate Vitus acum repetă interpelează în atacarea pardosirei în strada promenadă. La care primarul promite a fi luata deja pasii de lipsă și că se va face în decursul anului c.

1. Publicarea sentinței prin care Magistrul silvan G. Bocz este achitat în afacerea sa disciplinară pentru venit pe teritor oprit să ia la conștiință.

2. Afacerea disciplinară intentată prin comitele suprem contra controlorului și contabilului orașenesc, din motive binecuvântate, va avea de rezultat, după cum se promite din partea primarului, pensionarea acelora și alegerea altor funcționari corăspunzători.

3. Să comunicați ordinul ministerial prin care se dispune vizitarea casei alodiale în mod mai corăspunzător.

Alegerea comisiunii permanente să amână până la proxima ședință.

4. Cererea hotelierului Eisenburger pentru a putea tine peste noaptea întreagă hotelul deschis, s-a respins.

5. Cererea de indiginitate a lui Breckner asemenea a fost respinsă pe motiv, că nu a fost întrunită după prescrisele legii.

6. Reconstruirea firezului orașenesc s-a dat pe termen de 40 ani cu câte 75 fl. arendă anuală fraților Schuleri din loc.

7. Socoata școală de meserie pro 1899 să aprobă cu venitele de 1791 fl. 28 cr. și tot cu atâta spese.

8. Budgetul școală de meserie pro 1899 să aprobă cu 1670 fl. venite și tot atâta spese.

9. Contractul încheiat cu frații Schuleri despre adunarea accusului de vin și carne, pe termen de 13 ani se aprobă.

10. Magistratul să însărcinează a face împăciuire cu Carl Schuleri și George Vintan pentru deschiderea comunicării din jos de calea ferată către Gelmari.

11. Staverirea taxei de păsune pro 1899, care de patru ani în continuu a dat ansă la recurse în toate instanțele, și în care afacere s-a provocat decizuni mai finale, acum odată s-a fixat în cale împăciuitoare cu câte 1 fl. 50 cr. de vită mare, 75 cr. vita mică și 37 cr. de porc, adecă cu 50% mai mult ca până acumă.

12. Cauția îmbiată de intreprinzătorul luminatului electric, Rudolf Kaess, după vîi discuții pro și contra, de cari putea fi afacerea altcum scutită, s-a acceptat.

13. Cererea pentru bonificarea remunerării îngrijitorului orologiu de turn precum și cererea rebonificării unor spese la casarma

orașenească s-au respins, eară cererea văduvei Szeredi István pentru de a fi susținută în sirul săracilor ajutorați și a fostului cassar orașenesc pentru de a-i să relaxa 27 fl. s-a primit.

14. Ordinul ministerial privitor la dotarea fondului de pensiune a funcționarilor orașenești, să ia la cunoștință.

15. Cererea reunii agronomice comitatensă, pentru instituirea unui observator de timp pe dealul viilor numit »Olimp« să încuviințează.

16. Asemenea să încuviințează cererea bisericii gr.-cat. din loc, prin care i-să asemenează 111 stilpi de palang, 4 stilpi de poartă și tâlpile de lipsă la construirea din nou a palangului împrejurul bisericii și a cimitirului

Rugare.

In favorul sfintei »Mănăstiri« dela Prislop din preajma Retezatului, în urma apelului cunoscut ca emis cu data 10/22 Noemvrie 1897 de către comitetul constituit spre scopul restaurării aceleia, au incurat până aci ofertele benevolă, despre cari s-a dat socotă publică în foaia din Blaj »Unirea« Nr. 36, 37, 38, 50, 52 cum și în »Revista Orăștiei« din Orăștie Nr. 36, 38, 39, 41, 49, 50 și 51 din 1898.

Considerând însă că din liste distribuite între On. public român, un număr însemnat din ele nu nișău înapoiat nici până astăzi, eară de altă parte fiind cu privire la aceea, că comitetul, pentru timpul înaștat, are a-și să socoata sa finală și să primește delă forul competent absolutorul recerut, așa într-o corespondere acestei datorințe ce avem asupra-ne, subscrise ne luăm voie a ne adresa cu deplină incredere către toți acei P. T. domni, îndeosebi către membrii Ven. Clericul și către On. institute românești banale, care au primit liste de contribuiri în favorul sfintei Mănăstiri dela »Prislop« dar încă nu ne-au înrednicit de răspuns, rugându-i prin aceasta cu toată stima cuvenită, ca în în-eresu causei atât de sfinte, să nu-și pregețe osteneală, ci să binevoiască a ne retrimit cele liste fie cu ori-ce rezultat în terminul cel mai scurt posibil, spre încheierea socoților noastre și inducerea tuturor generoșilor binefăcători ce au contribuit cu denariul lor, în carte de aur a Mănăstirei de a se putea pomeni la s. liturgie la sârbătoarea chramului în luna Maiu a. c.

Deodată observăm la acest loc, că s-a lăsat dispoziție, ca colectele încuse până aci cu cele-țe se vor mai adăuga în urma acestei rugări, să se publice toate în foile noastre cotidiene din patrie, prin ce se va satisface și dorinței justă exprimate din partea unor generoși contribuitori.

In numele comitetului mănăstiresc:
Hațeg, în 10/22 Februarie 1899.

Nicolau Nestor, Dr. Gavril Suciu,
vicar adm. ca președinte. advocat și cassar.

Morții care transpoartă săgeți.

In America de sud, pe lângă cursul de sus al fluviului Orenoc, locuște tribul de indieni Guaharibo, care păstrează încă, în mijlocul pădurilor virgine, moravurile indienilor mexicani dinainte de descoperirea Americii de către Europeani.

Judecând după ruinele de orașe, de monumente, cari se găsesc în Mexic, acești indieni posedau o civilizație oare-care și credeau în nemurirea sufletului. Tocmai pentru asta, se crede că Statele preistorice din nordul Americii de sud au avut răsboinici cari nu se temea de loc de moarte și erau așa întrepizi în răsboie, încât au grămadit la dînsii bunul traiu și prin urmare experiențele și civilizația de prin împrejurimi.

Tribul Guaharibo a pierdut mult din moravurile strămoșilor sei, dar' acela pe care l-a ținut aproape intact este în privința nemuririi sufletului.

Nahmadur zic dînsii despre un cunoscut care a murit, ceea-ce înseamnă că: a trecut dincolo. Mortul devine pentru dînsii un semizeu. Rudele, când dau peste nevoi, se duc într-un loc singuratic din pădure, îl strigă pe nume și-l consultă în gând asupra mijloacelor dă scăpa din acele nevoi.

Obiceiul cel mai curios la tribul Guaharibo este că nu numai rudele și cunoșcuții ci toți oamenii dintr-un sat duc mortului cele mai bune săgeți ale lor cu cari să se poată apăra de dușmanii pe cealaltă lume. Dînsii cred că pe cealaltă lume e tot ca și aci: lăcomie, nedreptate și răsboie.

Fiecare, dar', aduce cu evlavie și depune lângă mort cea mai ascuțită săgeată pe care o are, rostind aceste vorbe: Iți doresc moartea dușmanului tău.

Seful tribului depune lângă cadavrul un arc pentru aruncarea tuturor acestor săgeți.

Ca și în Patagonia, tribul Guaharibo nu-și îngropă morții, ci-i expune pe o podeală de

scânduri ridicată pe prăjini foarte înalte într-un anumit loc, unde cadavrele sunt mâncate de pasările carnivore. Cu timpul cad de pe podeală și arcurile și săgețile dar' nimeni nu le ia.

NOUTĂȚI

Distinctiune. A. S. I. Archiducale Francisc Ferdinand, moștenitorul presupțiv al M. S. Imperatului nostru, a fost distins din partea M. S. Regelui Carol al României, cu marea cruce a ordinului »Steaua României« cu briliante.

A II-a parochie gr.-or. în Orăștie. Pentru întregirea parohiei a II-a din loc, s-au început între alegători o viuă lucrare. După cum afilii unii lucră în favorul dlui Ioan Budoiu, preot în Câmpuri-Surdus, eară altii pentru dl Ioan Moța, colaborator la »Telegraful Român« din Sibiu. Dl Budoiu s-a prezentat în Dumineca trecută parochienilor în biserică și după serviciul divin a ținut o cuvenire, care a făcut o impresie bună asupra asculțătorilor. Căci concurenții sunt până acum nu se știe.

Daruri evlavioase. Dl Alexandru Berindeanu, vice-curitor la biserică din Cianul-mare, împreună cu soția, au dăruit pe seama bisericii un candelabru în preț de 33 fl.

Reprezentanța fondului grănițieresc al reg. I. român. În adunarea generală dela 22 Februarie, ținută la Sibiu, sub președintul vice-președintelui Căpitänul Stezariu și-a reconstituit comitetul, alegând președinte pe domnul căpitän în pensiune Constantin Stezariu; vice-președinte dl major în pensiune Sandor de Vișteia-inf., secretar Arseniu Bunea, cassar căp. Străulea.

In Hațeg greșează pojărul printre copii, din care cauza toate școlile s-au închis.

Starea în afară de lege a Ungariei a adus cu sine, că mai mulți vice-comiți au dat ordin comitatelor lor, că după darea restantă nu se plătește nici o camătă.

Din Petroșeni. Duminecă seara în 19 I. c. bravul nostru învățător Ioan Sîrb a dat al III-lea concert dela începutul anului școlar. De astă-dată numai cu bărbați. Concertul acesta împreunat cu petrecere (populară a băiesilor) a avut o reușită peste toată astăptarea atât în privința morală cât și materială. Învățătorul nostru acesta a făcut multă furoră cu dibăcia sa în arta musică vocală și instrumentală nu numai între locuitorii din Petroșeni, ci pe întreagă Valea-Jiuului, a pus-o în uimire. E admirat de străini conlocutori, care încă au avut și au bărbați harnici pe terenul acesta, dar' în timp așa scurt nu a făcut încă nimeni, așa minuni cu cântările, cum a făcut și face Sirbul nostru. A. Stanca, paroch.

Logodnă. Dl Amos Cligor și d-șoara Margareta Veréczky fidanțați.

Mare foc în Pauticeu. Mercuri în săptămâna trecută a isbucnit în comuna Pauticeu un groaznic foc, care a nimicit 32 de case cu toate cele-țe s-au ținut de ele. O femeie bătrâna, încă și-a aflat moartea între flacări. Focul se zice că a isbucnit din negrije.

Moarte. Bernhard Poppelbaum senior, proprietarul sonderiei de litere c. r. din Viena, a răposat în 23 Februarie n. a. c. în etate de 60 ani.

Cât timp de abzicere trebuie pentru un ziarist? Deoarece aceasta n'a fost până acumă precisată în lege, de multe-ori s'a înțemplat că ziaristii au fost siliți să-și scoată leașa dela proprietarii foii cu judecata. Tabla regească din Budapesta a judecat zilele acestea un proces al unui colaborator, care a fost încredințat cu adunarea de »Noutăți«. Proprietarul ziarului a fost silit să plătească colaboratorului leașa de pe 3 luni. Tabla regească a hotărât anume, că cel-țe este încredințat cu conducerea rubricei »Noutăți«, trebuie să se bucur de aceleasi drepturi ca și un funcționar comercial mai înalt, ca de ex. comptabil, cassar, etc., deoarece este a se sociotă între acei muncitori inteligențiali ai presei, cari sunt încredințați cu lucruri mai importante.

Unde te duce strănutatul? Un anumit Kerekes Gyula a fost dus înaintea tribunului din Budapesta, pentru furtișag. Când i-a făcut interogatorul, el a zis că nu e el vinovatul, ci afurisita de influență, de care suferă. »Când am intrat în casă, zise Kerekes, dl casei durmia în liniște și eu am început a culege de prin casă. Deodată însă m'a ajuns influență, și cu toate că m'am reținut din puteri ca să nu strănuș, totuși am

strănutat odată, și așa am trezit pe dl casei, care m'a prins. Numai că tribunalul nu a judecat strănutatul, ci pe Kerekes, la 6 luni închisoare.

Ars pe rug. Pe hotarul comunei Szepes-Olasz, în com. Lipta, s'a întemplat o crima ca-și-care ba să mai auzi. Locuitorii a două comune vecine, s-au dus în pădurea domenală, la tăiat de lemne. Din vorbă în vorbă au ajuns la stădă, care a degenerat în o bătaie săngheroasă. Andrei Zahradik se zice că ar fi început sfârșit. Din această cauza unii dintre bătauși l-au prins, și legându-i mânile și picioarele, l-au pus pe o grămadă de lemne ce ardea. Până să vină soții sei, ca să-l iee de pe rug, flacările i-au stâns viață. Gendarmeria din Rozsahegy e acumă pe urmele criminalilor, 17 la număr.

Mire de 101 ani. Arabul Salem ben Salem, care a ajuns frumoasa vîrstă de 101 ani, s'a cununat acum cu o fată de 20 ani.

VIEATĂ SOCIALĂ

Din Blaj.

Serata Musicală-Declamatorică aranjată Casina română din Blaj cu concursul mai multor dame și domni sub conducerea prof. de muzică Jacob Murășianu, la 4 Martie st. n. în sala otelului »Univers«. Începutul la 8 ore seara. Prețul intrării: de persoană 1 fl., de familie 2 fl. După concert urmează joc.

Program. 1. »Hora«, de Wachmann, cor mixt. 2. »Elsan«, de Elvira Santorino, declamare. 3. »Imn de urare«, de Porumbescu, duet. 4. »Brumărel«, baladă de I. Murășianu, cor mixt cu soli și accomp. de pian. 5. Declamare. 6. a) Vals melancolic de Hellmund, b) Allegro din Sonata Apassionata de Beethoven, solo pian. 7. a) »Dorul meu«, »Neica Neiculijă«, cor mixt. de I. Murășianu.

Din Câmpeni.

Petrecere cu dans se va aranja din partea »Soci

Balul din Lupeni.

Lupeni, la 13 Febr. n. 1899.

On. Dle Redactor!

Balul tînuit la 11 Februarie st. n. în favorul bisericii gr.-cat. din Lupeni, pot afirma hotărît, că a fost pe deplin multămitor, căci Românul totdeauna a fost și este la culmea chiemării sale; el este un popor, care lucrează zi și noapte ca afacerile lui să fie totdeauna mulțumite nu numai de sine, ci chiar și de alii străini, cari în cugetul lor socot multe de toate.

Da, balul a trecut, însă Românnul nu e obișnuit ca lucrările și afacerile lui să le știe numai el, ci dela natură este obișnuit, ca ce face să știe și alii. Deci subscrisul fiind rugat de cără comitetul parochial și com. arangiator vin a scrie următoarele.

A incurs dela mai mulți domni ca suprasoliviri și din vînzarea biletelor la cassa suma de 123 fl. 80 cr., din care subtrăgându-se spesele de 65 fl. 18 cr., rămâne rest în favorul bisericii 58 fl. 62 cr., care sumă s'a și predat imediat epitropiei parochiale din loc spre păstrare.

Primească deci toți acei p. t. d-ni, cari au binevoită a contribui cu cât de puțin, mulțumitele noastre.

In prima linie se aduce mulțumită lui director al minelor Muguet Coloj, care nu numai că a donat mult pentru biserică și școală, dar și a participat la bal cu întreg personalul acestei societăți și ne-a făcut un suvenir foarte plăcut, care va rămâne pentru totdeauna însemnat în viața noastră socială, căci Românul ține minte, și de bine și de rău.

Mare bucurie ne-a făcut dl Gusti Dima, care a decorat sala de joc, lăsând totul la o parte numai ca să reușim cu petrecerea; ear' dl Ioan Dima junior, care ne-a predat sala gratis fără a pretinde ceva, ba încă ne-a servit cu multe de toate din prăvălia d-sale fără a le socoti, primească deasemenea mulțumitele noastre. Tot astfel și d-nii arangieri.

Părintele paroch Ioan Todoran din loc, vîzând că petrecerea a reușit atât de bine, după paușă a dăruit pe arangieri cu un buioiu de bere, punându-le la înimă, că în viitor să fie totdeauna cu aceeași dragoste și iubire cără sfântă biserică, precum au dovedit-o cu ocasiunea acestei petreceri.

Petrecerea a durat până la 6 ore dimineață când ne-am depărtat cu toții, ducând cele mai plăcute suveniri.

In numele com. par. și arangiator.

*George Sandru,
invățător.*

Petrecerea din Turdaș.

Preotul gr.-or. Adam Theodor, a cărui înimă în adevăr și pătrunsă de adevărul cuprins în frasa de pe păretele școalei: „Luminează-te și vei fi, voiește și vei putea“, de abia a terminat aşa zicind cu edificarea nounei școale din comuna Turdaș și a să făcut un pas și mai departe. In conțelegeră cu tinerimea studioasă din Turdaș, pe lângă care stăruind și arangiat în seara de 17/29 Ianuarie 1899 o producție declamatorică împreună cu joc, în favorul școalei gr.-or. din loc.

Producținea s'a început prin un cuvînt ocasional, rostit de preotul gr.-cat Dumitru Iancu. Cuvintele alese și frumoase din acest cuvînt ocasional a străbătut adânc în inimile ascultătorilor; cu durere trebuie să amintesc, că Turdașenii nu au știut prețui cătușii de puțin această petrecere, căci numai vre-o căteva familii au luat parte.

Cântările executate de cor au încântat publicul ascultător, care i-a aplaudat neîntrerupt.

Cu un deosebit succes s'a predat dialogul, de Ioan Pop Reteganul „Despre lux“ de cără tinerile fetițe Maria Lazar și Maria Todor. Ambele și-au jucat rolurile tare bine, însă Maria Todor în rolul său de „Mătușică“, transpunându-se în stare unei femei bătrâne, a făcut o impresie tare plăcută asupra ascultătorilor.

Cu un deosebit succes s'a cântat solo, cu o voce plăcută de bariton, cântarea „Mândrulă dela munte“ de cără Petru Lula, teol. abs. și inv. Invățătorul Nicolau Voina a predat piesa comică „Minciuna minciunilor“ de Sandu Pungă Goală, prin care a tînuit publicul ascultător într'un continuu ris. A urmat predarea trilogului: „Vinul de poame“ de Ioan Pop Reteganul, de cără: preotul Adam Theodor, teologul abs. Petru Lula și cancelistul not. Adam Roșu. Efectul predării a fost pe deplin satisfăcător. Monologul „Soldan Viteazul“ predat de Adam Roșu a produs mult hîz între publicul ascultător.

In sfîrșit a urmat: „Pe pămîntul Turcului“ de George Coșbuc, predată de preotul Adam Theodor, care și-a interpretat rolul spes mulțimirea publicului ascultător, pentru ce publicul l'a și răsplătit prin dese aplaude.

După producționea a urmat joc, care a durat până în zori de zi.

Nîțisor.

Bibliografie.

„Ovidiu“, prima revistă literară dobrogeană, apără de două ori pe lună în Constanța. Nrul 11 are următorul cuprins: Din alte lumi de Al. Stefanescu, doctor în drept. Lașă-i ochii, versuri de Nusi Tulliu. Monumentul triumfal dela Adam-Klisi, ultime explorații de G. Tocilescu. Psihologia amorului, studiu de Petru Vulcan. Cărtură-reasa, versuri de Al. St. Vernescu. Din geografia Dobrogei, Marea-neagră de St. M. D. Ionescu. Beat am fost, versuri de Nusi Tulliu. Un vas pe val, versuri de C. Malamescu. Din lumea poeziei, scrisoare deschisă lui Nusi Tulliu de Petru Vulcan. Două mirese, versuri de d-șoara Maria Popescu. Anecdote III, studiu de D. D. Stoescu. Dor, versuri de Arnold M. Schor. Privind coconii, versuri de Al. St. Vernescu. Primăvara, versuri de Mihail Nandrea, Infinit, versuri de d-șoara Maria Popescu. Un basm, versuri de Al. St. Vernescu. Scrisori însemnante de I. P. S. Sa Ghenadie, fost al Ungro-Vlahiei și primat al României. Colonel Th. Serbanescu. St. Colonel C. C. Langa. Cronica revistei „Ovidiu“. Redacția.

„Moda Universului“ este numele unei nove foi, ce apare în București, și aduce tot felul de ilustrații despre diferențele costume de dame, dând totodată și explicații de lipsă la pregătirea acelora. Pe lângă acestea nrul 1 mai cuprinde și unele poesii drăguțe și căteva rovelete. O recomandăm cu căldură damelor române.

„Floare Albastră“ nrul 18 are următorul cuprins: »Cunoști tu tristul cântec«? poesie de D. Nanu. »Critică antisemitară« de Al. Antemireanu. »Sărmana sulfină«, poesie inedită de Alexandrina Mihăescu. »Două la crimi«, nuvelă de N. Mihăescu. »Caetul meu«, Hamlet și Don Quichotte de Lya. »La arie«, schiță de C. Răsvan. Poesii populare maghiare, trad. de St. O. Iosif. »Craiu de ghindă«, dramă de Vasile Leonescu. »Speranțele patriei« (nr. 3) de Radu-Negru. »Voinic fără noroc, poesie de C. Sandu. »Schîte din țară«, Odică cel macabru, de Stimpal. »O lămurire« de St. O. Iosif. Revista cărților. Cugetări. Ecouri literare și artistice. Pagini rimate etc.

FEL DE FEL

Prețurile medicamentelor. Un apotecar german a compus o tabelă comparativă, prin care arată că de mult a scăzut prețul medicamentelor în restimp de 50 ani. Acidul carbolic, atât de folosit, azi costă per chlg. 1 fl. 10 cr., pe când înainte cu 50 ani a costat 34 fl. Antipyrinul a costat 72 fl., azi costa 50 fl. Chiminul a costat la 1855 per chgr. 300 fl., azi costă 16 fl. Chloroformul a costat la 1851 20 fl. azi costă 1 fl. 90 cr., chilog. Codeinul, care se folosește contra tusei, a costat la 1860 per chlg. 2393 fl., azi costă 230 fl. Un chlg. de glycerin a fost 10 fl., azi costă 80 cr. Morphinul a costat la 1848 per chlg. 210 fl., azi costă 94 fl. Cu toate că prețul medicamentelor a scăzut atât de mult și azi se potrivește destul de bine zicala că: »e scump ca în potică«.

Puterea ochilor frumoși ai unei femei. Mare sensație a produs în New-York un proces contra soților Moore. Dl Moore a fost acusat că, cu ajutorul soției sale, a stors bani dela un hotelier. Faptul este următorul: Într-o sară dna Moore juca cărti cu hotelierul. Jocul de cărti se pretăcă în curând în joc de amor. Deodată apără dl Moore cu revolverul în mâna și încassa dela hotelier suma de 5000 dolari. Caracteristica acestui proces zace în frumusețea extra-ordinară a dnei Moore. Judecătorul a hotărît ca în cursul procesului dna Moore să stea cu spatele față de jurați, ca nu cumva ochii ei, de o frumusețe ferme-cătoare, să hipnotizeze pe jurați și astfel să abată justiția dela calea adevărului și a dreptății. Un ziar american a descoperit secretul acestor ochi minunați: Dna Moore are în centrul pupilei o mică pată, care-i dă o putere extraordinară asupra inimii și... pungei bărbătilor.

Epoca secerișului pe pămînt. Nu este lună în an, în care să nu se secere în oarecare parte a lumii. In Ianuarie se face secerișul: în Australia, Republica Argentină, Chili, Noua Zelandă. In Februarie: în India și Egiptul-de-sus; în Martie: în Egiptul-de-jos; în Aprilie: în Siria, Asia-mică, Persia și Cuba; în Maiu: în Algeria, Asia-Centrală, Yaponia, Florida, Texas; în Iunie: în Franța-de-meazăză, Spania, Portugalia, Italia, Grecia; în Iulie: în Anglia, Elveția, Germania, Austria, România; în August: în Belgia, Olanda, Danemarca, Rusia; în Septembrie și Octombrie: în Scoția, Suedia, Norvegia, Rusia-de-miazănoapte; în Noemvrie: în Peru, Africa; în Decembrie: în Birmania.

Szám 6098—1898 tkv.

(497) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETÉMÉNY

A hâtszegi kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóság Astilián Samuel galaczi lakós Dr. Suciu Gábor ügyvéd által képviselt végrehajtónak Postár Iliszia és neje Dárs Zsuzsana fűzesdi lakós végrehajtást szenvendő elleni ügyében közhîrre teszi, hogy végrehajtónak 80 ft tóke ennek 1897. évi augusztus hó 2. napjától járó 5% kamatait 27 ft 50 kr. eddig megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 10 ft 30 kr. és a még felmerülendő költségek iránti követelésnek kielégítése végett Postár Iliszie végrehajtást szenvendőnek a dévai kir. törvényszék puji kir. jbîröság területéhez tartozó Füzesd községi 86 számu tjkvben A + 1. 3 és 4 rendszámu ingatlanakból 1/2 rész jutalékát Postár Iliszie és neje Dárs Zsuzsánának a fűzesdi 99 atjkvben A + 1 és 2 rendszámu ingatlanakból 1/2 rész jutalékát és Postár Iliszienek a fűzesdi 281 sztkvben A + 1 rendszámu ingatlanból 1/2 rész jutalékát rendszámonként részletekben az egyidejûleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 346 ft tevő kikiáltási árba az 1899. évi május hó 30-ik napján d. e. 10 órakor Füzesd községen elöljárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtobbet igérőnek esetleg a kikiáltási áron alol is el tog adatni.

Árverezni szándékozók taroznak bánpénzül az ingatlanak kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes érték-papírból a kikildült kezében letenni avagy annak előzetes birói letéthe helyezését tanusító szabály-szerű elismervényt átszolgálatatnai, vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre

emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt a másik felerészét ugyanazon napjától számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a hâtszegi kir. adóhivatal mint birói letéti pénztárnál befizetni.

A bánătpénz az utolsó részletbe fog be-számítatni.

Hâtszegen, 1898. deczember hó 24-én.

A kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.

*Savu,
kir. albîrő.*

Avis!

Spre convingere aduc la cunoștința On. public, că cu prima Martie a. c. am deschis cu arangiament bogat și prețuri schimbă-

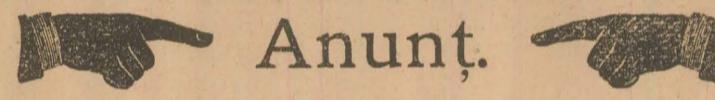
CAFENEA și BERERIE

în localitățile parterre dela edificiul casinei maghiare din loc unde și până aci a fost renumitul „Caffee Eisenburger“.

Orăștie, în Febr. 1899.

Cu deosebită stimă

Vasile N. Bidu.

Anunt.

Subsemnatul am onoarea a aduce la cunoștința onoratului public și on. domni comercianți de pescărie, că marele deposit de pescărie ce l-am avut timp de 32 ani în Brașov, l-am permuat cu începerea anului curent aici în orașul Orăștie (Szászváros) tot sub firma veche a lui **Vasile N. Bidu** și posed în magazinele de aici tot felul de pescărie sărată. Iarna și proaspăt, precum: **Crap mare, Crap mijlociu și mio (Seran), Somn mare**, fără capete și fără oase (**Tagof**), **Morun, Plătică mare și mioă (Veverigă)**, **Știuoa** și alte diferențe soiuri de pescărie, precum **Iore roșii moi și tesăuite, Iore negre moi și tescuite**, diferențe **Stafiderii negre, Soltanine și Elene, Masline mari și mici**.

Vînzarea în en gros și en detail. La cererea onoratului public trimis și pacete postale dela 5 kilo în sus.

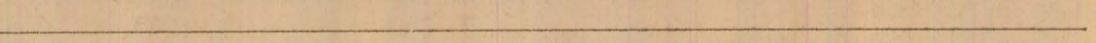
Aflându-mă intotdeauna în poziție de a concura atât în calitatea mărfurilor cât și cu **prețurile cele mai convenabile**, rog deci pe onoratul public și pe onorații comercianți de branșă aceasta, a mă onora ca și până acum cu onoratele comande a d-lor, promițând că intotdeauna voi efectua **prompt și căt se poate mai urgent**.

Cu toată stima

(494) 2—

V. N. Bidu

in Orăștie (Szászváros).

(453)

ION LAZAROIU

5—

negustor în Orăștie (Szászváros)

Atragh binevoitoarea luare aminte asupra prăvăliei mele bogat provîzută cu tot felul de MARFĂ DE MANUFACTURĂ pentru trebuințele de casă, și anume:

BUMBAC DE BĂTUT și ATĂ DE URZIT, aduse din cele mai bune fabrici, ARNICIURI DE CUSUT ȘI DE URZIT, în toate fețele; PÂNZĂ, BRĒURI, ȘERPARE cusute cu flori și fir, etc. etc.

Totodată aduc la cunoștința celor ce au trebuință, că pregătesc în timp scurt și cu preț moderat

Haine de CĂLUȘERI

pe cari le vînd, le dau în folosință, ori, la cerere, le fac anume.

„Minerva“ institut tipografic

Orăștie, (Szászváros) Strada Berăriei Nr. 8.

Efectuește tot soiul de lucrări aparținătoare artei tipografice.